

Húsvét, - különösen a háború árnyékában -, lelkiismereti kontroll

**„A világ kevés igazsággal és sok hazugsággal táplálkozik”
(Romain Rolland)**

A kereszténységet elvető világnak van egy elképzelése az ideális társadalomról, s úgy gondolja, hogy csupán fegyverekre, pénzre és haderőre van szüksége ahhoz, hogy ezt a fajta társadalmat bárhol a világban megteremtse.

Ez a kísérlet sok próbálkozás ellenére, sehol sem működött.

A keresztény ember Krisztushoz fordul, Aki nem legyőzni akarja az embert, hanem felemelni, megmenteni, megváltani.

A megváltás egyetlen indítéka Isten irántunk való szeretete. Isten alkotása vagyunk, benne élünk, s emberi életünk benne teljesedik ki. Mindezt nem értelmünk igazolja, hanem Isten határtalan jósága bizonyítja, amely Szent Fia által valósul meg köztünk és bennünk.

Számos keresztény gondolkodónak volt a legfontosabb evangéliumi kulcsmondata: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen”.

A világ élete, az ember megváltása, fejlődése, az isteni szeretet műve Jézus Krisztus által.

Jézus nem azért jött, hogy megítélje a világot, az emberi értelem és igazságosság törvényei szerint megossza a világot, hanem a szeretet sokszor logikátlannak látszó és érthetetlennek tűnő tetteivel egyesítse és felemelje a világot, az Emberfia által minden emberfiát.

A szeretet elsősorban nem mérlegelni, ítélni, okoskodni akar, hanem gazdagítani és Istenhez vezetni. A szeretet logikája nem mindig azonos az értelem logikájával. Keresztény életünkben - csupán ésszel - sok mindent nem lehet teljesen megérteni, sokszor a szív titokzatos ereje is kell ehhez.

Főleg Krisztus keresztje nem fogható fel az emberi gondolkodás törvényei és az igazságosság szabályai szerint. A keresztény életben az emberi logika szabályai szerint - látszólag - mindig van valami „észszerűtlen”, „logikátlan”. A szeretetben, amely Istenben gyökerezik, nincs logikátlanság, mivel nincs földi mércéje és határa. Ez határozza meg a világhoz, az emberekhez és mindenekelőtt Istenhez való kapcsolatunkat. Mi sem azért jöttünk a világra, hogy ítélezzünk, bíraskodjunk és kritizáljunk. Azért jöttünk, hogy szeressünk.

A hittudósok sokat vitatkoztak azon, miért éppen a Fiúisten jött el minket megváltani, velünk sorsközösséget vállalni? A mai hittudósok válasza szerint azért, mert a Szentháromságnak ezen személye foglalja magában a legjobban az ember léthelyzetét: Mástól, Istentől valóságát és Másra, Istenre utaltságát. A fiúság a legszebb kifejezése Istenhez való kapcsolatunknak, lett légyen minden ember az Atya gyermeke, s Ő mindig mindenkit hazavár az atyai házba.

Megindítóan szép Jézus dicsőséges jeruzsálemi bevonulása. Sokan akarták látni. Legtöbbjüket talán a kíváncsiság vezette, ki lehet ez az érdekes ember? Sokan halálra akarják adni, még többen hozsannát zengenek Neki, de nem is sejtik, hogy mi történik. Ez csak előképe a nagy eseménynek.

Jézus bevonul a szenvedésbe, halálba és az isteni dicsőségbe, de nem ismerik ennek a dicsőségnek a dialektikáját: Mennyit kell szenvednie a Megváltónak, a dicsőséges Királynak?!

Ez az esemény bepillantást enged Jézus lelkébe szenvedése és halála előtt. Megismerjük a búzaszem titokzatos törvényét: A megdicsőülés ára a megaláztatás, az élet feltétele a meghalás.

Az elvetett búzaszem történetét mindnyájan ismerjük: Csak akkor sokasíthatja meg életét, ha meghal. Jézus rámutat arra: Így van az emberek világában is.

Hitünk fénye által megvilágosítva tudjuk, hogy a bűn miatt van ez így, helyesebben, a bűn miatt érezzük „séreelmesnek” ezt a törvényt. Magunk erejéből és önként egyikünk sem merne belebocsátkozni ebbe a „történésbe”.

Jézus azonban nem önmagáért szenved és hal meg, hanem érettünk és helyettünk. Helyettesítő szenvedésével és halálával ugyan nem szünteti meg szenvedéseinket és halálunkat, de megmutatja mindennek az értelmét és értékét. Megszünteti céltalansági érzésünket, s példájával bátorít, hogy könnyebben viseljük fájdalmainkat. Az igazán elviselhetetlen az volna a szenvedésben és a halálban, ha nem lenne célja és értelme, ha hiába szenvednénk és halnánk meg.

Jézus szenvedése és halála tanúságtétel isteni küldetése és egyetemes megváltói szeretete mellett, de történelmi dokumentum is: Ha Jézus története megáll a jeruzsálemi királyi bevonulásnál, nehéz volna bizonyítani, hogy a megváltás nem társadalmi vagy éppen politikai mítosz, amelyet a történelmi időkre szabtak és csak azoknak az időknek szólt. A Golgotára vonulva, keresztre szegezve „uralkodni”, nem emberi gondolat.

Jézus szenvedése és halála reményt nyújtó és vigasztalást adó esemény a feltámadás fényében.

Hans Urs von Baltahasar írja: „Nem sokat ér az olyan vallás vagy eszmerendszer, amely az ember legnehezebb kérdéseiben (szenvedés, halál) nem tud értelmes választ és vigaszt mondani. A kereszténység lényegéhez tartozik a szenvedés és halál értékelése: A húsvéti misztérium a halál és feltámadás misztériuma együtt. Aki Jézussal átéli az egyiket, a másikban is részesül”.

Jézus keresztje fölemel és magával ragad, hogy osztozzunk dicsőségében.

2023 Húsvétján,
a Krisztus áldozatából született Európa találjon vissza Megváltójához.

Böjttel és imádsággal



P. Kozma Imre OH
irgalmasrendi szerzetes
a Magyar Máltai Szeretetszolgálat
alapítója és elnöke